

§ 56.

Условия за приемане владѣтелската властъ.

Българскитѣ владѣтели трѣбвало да бждатъ способни да владѣятъ и управляватъ и при приемането на владѣтелската властъ тѣ трѣбвало да изпълнятъ известни условия, които били необходими за тѣхното високо достоинство и отъ които най-важни били слѣднитѣ.

Членъ на владѣщета династия. Българскиятъ владѣтель трѣбвало да произхожда отъ владѣщата законна династия. Всѣки, който не принадлежалъ на нея и съ разни сръдства успѣвалъ да си присвои владѣтелската властъ, се считалъ за незаконенъ владѣтель и узурпаторъ. Такива били Борисъ III, Ивайло, Иванъ Александъръ и други. Противъ тѣхното настаняване винаги въ България имало силна опозиция, чиято главна задача била да ги изгони и прѣдаде владѣтелската властъ на законнитѣ владѣтели.

Първороденъ. Българскиятъ владѣтелски прѣстолъ, както казахме, се наслѣдвалъ възъ основа на закона за майората, и споредъ това най-стариятъ и първородениятъ синъ на владѣтеля ималъ право да замѣсти баща си въ изпълнението на владѣтелскитѣ му права. Всѣки другъ членъ отъ владѣщата династия, който по завѣщание или по другъ нѣкой незаконенъ начинъ би приелъ владѣтелската властъ, се считалъ за незаконенъ владѣтель и ставалъ причина да се появяватъ династически борби и междуособици.

Пълнолѣтенъ. Въ първия периодъ на българската правна история пълнолѣтието било необходимо условие за приемане владѣтелската властъ. Въ втория пѣкъ периодъ имало и малолѣтни владѣтели. Но и тогава тѣхното малолѣтие се считало нещастие за държавата.